

РЕШЕНИЕ

№ 1977

гр. София, 10.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Макрина Л Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **14265** по описа за **2019** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН, във връзка с чл. 348 НПК и чл. 208 и сл. АПК.

С Решение от 04.11.2019 г., постановено по нахд № 22203/2015 г., Софийски районен съд, 9 състав, е потвърдил Наказателно постановление № 42-0002060 от 05.11.2015г. на началник Областен отдел "Автомобилна администрация" - [населено място], с което на В. Й. А. от [населено място], на основание чл. 93, ал.1, т.1 от Закона за автомобилните превози (ЗАвПр) е наложена глоба в размер на 1500 лева, затова, че на дата 29.10.2015г. около 20:20ч. в [населено място], на конкретен адрес – пред Централни хали, като водач на таксиметров автомобил, подробно описан в НП и собственост на друго лице, „е извършвал таксиметрова дейност – с поставен открит знак „такси“ включен електронен таксиметров апарат „свободен“ режим /зелена светлина/изчаквал за наемане на клиенти, без валидно удостоверение за психологическа годност, съставляващо нарушение на чл. 31, ал.1, т.8 от Наредба № 34/06.12.1999 г. на Министерството на транспорта.

Срещу постановеното решение е подадена касационна жалба от В. Й. А. чрез адвокат С. С. от Софийска адвокатска колегия, който намира същото за постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Сочи, че санкционната норма по чл. 93, ал.1, т.13 ЗАвПр е приложима за нарушение на чл. 31, ал.1, т.8 от Наредба № 34/06.12.1999 г. – на

задължението за носене на удостоверение за психологическа годност, само когато водачът притежава такава. Претендира, че съществува санкционна норма по чл. 178в, ал.5 от Закона за движението по пътищата, с която е предвидено административно нарушение „глоба“ в размер на 500 лв. за водач, който извършва таксиметрови и обществени превози на пътници или товари без валидно удостоверение за психологическа годност. Счита тази разпоредба за непосредствено приложима в случая., в който смисъл се позовава на съдебна практика – по кахд 2658/2017г. и по 1287/2017г. на АССГ. Претендира, че нарушението не съответствало на правната му квалификация, като вместо по чл. 31, ал.1, т.8 от Наредбата, следвало да се квалифицира по чл.18, т.3 от наредбата. Приложената санкционна норма с НП – чл. 93, ал.2 ЗАвПр не съответствала на правната му квалификация. За нарушение на чл. 31, ал.1, т.8 от Наредбата е предвидена санкция по друга разпоредба – чл. 93, ал.1, т.1 от ЗАвПр. На следващо място счита, че съдът не е изяснил делото от фактическа страна, като следвало да изиска от Изпълнителна агенция Автомобилна администрация справка за това, дали наказаното лице притежава удостоверение за психологическа годност. Наведените възражения са относими към касационните основания по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК. Искане се от съда да отмени обжалваното съдебно решение и потвърденото НП.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява и не ангажира становище по съществото на спора.

Ответникът по касационната жалба Областен отдел С. на ИА "Автомобилна администрация" – в съдебно заседание не се представлява и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. К. съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационните жалбоподатели и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Районният съд е проверил описаните в АУАН и в наказателното постановление фактически обстоятелства, приемайки, че административнонаказателната отговорност на касатора е ангажирана законосъобразно.

Въззивно решение е неправилно.

Установено е по несъмнен начин, че: касаторът, като водач на таксиметров автомобил е извършвал таксиметров превоз на пътници, на посочената в НП дата 29.10.2015 г.; в момента на извършената му контролна проверка от инспектор, от Областен отдел "АА" [населено място], при ИА "АА" е представил удостоверение за психологическа годност, № 091878, валидността на което обаче е изтекла на 08.09.2015 г., т.е. - повече от месец преди датата на контролната проверка. При наличието на тези фактически

обстоятелства деянието на касатора е квалифицирано като административно нарушение по чл. 31, ал.1, т.8 от Наредба № 34 от 1999г. за таксиметров превоз на пътници, издадена от министъра на транспорта и е санкциониран, на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 (в редакцията до 29.01.2017 г.) от Закона за автомобилните превози. Санкционната норма на чл. 93, ал. 1, т. 1 З. предвижда наказание "глоба" за "Водач на моторно превозно средство, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари без редовно издадени лиценз, разрешение, документ за регистрация или други документи, които се изискват от регламент на европейските институции, от този закон и от подзаконовите нормативни актове по прилагането му" - за случая, към чл. 31, ал.1, т.8 от Наредба № 34 от 1999г. за таксиметров превоз на пътници.

Нормата на чл. 31, ал. 1, т. 8 от Наредба № 34 от 1999 г. задължава, "При управление на таксиметров автомобил водачът да носи удостоверение за психологическа годност". От текста на наредбата следва, че задължава водача да носи удостоверение за психологическа годност, което предполага да притежава такава. Санкционната норма обаче предвижда от обективна страна санкция за извършване на обществен превоз без редовно издаден документ (удостоверение за психологическа годност), което означава да не е снабден с такъв документ.

Съществува обаче и специална санкционна разпоредба в Закона за движението по пътищата - чл. 178в, ал. 5 (в редакцията - ДВ, бр. 60/2012 г.), според която: "Наказва се с глоба в размер 500 лв. водач, който извършва таксиметрови или обществени превози на пътници или товари без валидно удостоверение за психологическа годност". Тази разпоредба, доколкото е ясна и конкретна, и не препраща към подзаконов нормативен акт се явява непосредствено приложима за случая. Според настоящия състав на касационния съд деянието на касатора съответства от обективна и от субективна страна именно на тази норма, тъй като е извършвал таксиметров превоз на пътници, но притежаваното удостоверение за психологическа годност било с изтекъл срок на валидност. Касационният съд обаче не разполага с правната възможност да преквалифицира деянието.

Също от обстоятелствата по делото следва, че доводът на касатора, че извършеното от него не съставлява нарушение на по чл. 31, ал.1, т.8 от Наредба № 34 от 1999г. за таксиметров превоз на пътници, е основателен.

Предвид установеното, че извършеното от обективна и от субективна страна деяние не е квалифицирано правилно по отношение на нормата, която е посочена като нарушена, а така също и не е приложена относимата санкционна норма към установеното неправомерно поведение, което представлява незаконосъобразност на процесното НП. Същото е следвало да бъде отменено от вѳвзивната инстанция, доколкото не е допустимо да измени както обвинението по отношение на нарушената разпоредба, така и правното основание, а освен това и размера на наложената санкция.

Поради гореизложеното и на основание чл. 222, ал. 1, вр. чл. 221, ал. 2, предл. второ, вр., ал. 1 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София – град XI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 04.11.2019 г. по НАХД № 2203/2015 г. на Софийския районен

съд, НО, 9-ти състав И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ издаденото от упълномощено по чл. 92, ал. 2 от Закона за автомобилните превози длъжностно лице - служител в Областен отдел "Автомобилна администрация", при ИА "Автомобилна администрация" Наказателно постановление № 42-00002060/05.11.2015 г.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: